

Dziesmas, kuras viņi nevarēja nodziedāt

Elders Kventins L. Kuks
no Divpadsmit apustuļu kvoruma

Kaut arī mēs nezinām visas atbildes, mēs zinām svarīgus principus, kas ļauj mums ar ticību un pārliecību stāties pretī traģēdijām.

Daudzi cilvēki saskaras ar nozīmīgām problēmām vai pat traģēdijām šīs mirstīgās dzīves laikā. Visā pasaulē mēs redzam posta un nelaiemes paraugus.¹ Mūs dziļi iespaido televīzijā redzami nāves, smagu ciešanu un izmisuma skati. Mēs redzam, kā japāņi varonīgi pūlas, lai novērstu zemestrīces un cunami radīto postu. Satraucošās ainas, kas saistītas ar Pasaules Tirdzniecības centra torņu sagraušanu, ko mēs nesen vērojām, bija sāpīgi no jauna izdzīvot. Kaut kas izraisa mūsos satraukumu, kad mēs uzzinām par šādām traģēdijām, it īpaši, ja tajās cieš nevainīgi cilvēki.

Dažkārt traģēdijas ir ļoti personiskas. Dažkārt dēls vai meita nomirst jaunībā vai krīt par upuri postošai slimībai. Dažkārt mīloša vecāka dzīve tiek pārtraukta neapdomīgas rīcības vai nelaiemes gadījuma dēļ. Vienmēr, kad notiek traģēdija, mēs sērojam un cenšamies nest viens otra nastas.² Mēs ļoti skumstam par lietām, kas netiks paveiktas, un dziesmām, kas netiks nodziedātas.

Viens no visbiežāk uzdotajiem jautājumiem Baznīcas vadītājiem ir: „Kādēļ taisnīgs Dievs pieļauj, ka notiek sliktas lietas, it īpaši labiem cilvēkiem?” „Kādēļ cilvēki, kuri ir taisnīgi un ir Tā Kunga kalpībā, nav pasargāti no šādām traģēdijām?”

Kaut arī mēs nezinām visas atbildes, mēs zinām svarīgus principus, kas ļauj mums ar ticību un pārliecību stāties pretī traģēdijām, ticot, ka katram no mums ir ieplānota spoža nākotne. Daži svarīgākie principi ir:

Pirmkārt, mums ir Tēvs debesīs, kurš pazīst un mīl mūs personīgi, un pilnīgi saprot mūsu ciešanas.

Otrkārt, Viņa Dēls, Jēzus Kristus, ir mūsu Glābējs un Pestītājs, kura veiktā Izpirkšana ne tikai nodrošina glābšanu un paaugstināšanu, bet arī atlīdzinās visas dzīves netaisnības.

Treškārt, Tēva laimes iecere Saviem bērniem iekļauj netikai pirmsmirstīgo un mirstīgo dzīvi, bet arī mūžīgo dzīvi, ieskaitot diženo un lielisko atkalapvienošanos ar tiem, kurus mēs būsīm zaudējuši. Visas pārestības tiks izlīdzinātas, un mēs spēsim redzēt ar pilnīgu

skaidrību un nevainojamu perspektīvu, un sapratni.

Skatoties no tādu cilvēku perspektīvas, kuriem nav zināšanu un sapratnes par Tēva ieceri vai ticības tai — kuri skatās uz pasauli tikai caur mirstības lēcu un redz karus, vardarbību, slimības un ļaunumu — viņiem šī dzīve var šķist nomācoša, haotiska, negodīga un bezmērķīga. Šāda cilvēka skatījumu Baznīcas vadītāji ir salīdzinājuši ar iesaistīšanos trīs cēlienu lugas darbības vidū.³ Cilvēki, kuriem nav zināšanu par Tēva ieceri, nesaprot, kas notika pirmajā cēlienā jeb pirmsmirstīgajā esamībā, viņi arī nesaprot tur noteiktos mērķus; ne arī viņi saprot skaidrību un atrisinājumu, kas parādās trešajā cēlienā, kas ir Tēva ieceres diženais piepildījums.

Daudzi neizprot, ka Viņa mīlošajā un visaptverošajā iecerē cilvēki, kuri, šķietami, ir nelabvēlīgā situācijā ne savas vainas dēļ, netiks nosodīti.⁴

Pēc dažiem mēnešiem būs pagājuši 100 gadu kopš okeāna lainera *Titāniks* traģiskās nogrimšanas. Taču vēstis par nelaimi nesošajiem apstākļiem, kas apvij šo šausmīgo notikumu, ir atbalsojušās visa gadsimta laikā, kopš tas notika. Jaunā luksusa klases lainera, kas bija 11 stāvus augsts un gandrīz trīs futbola laukumus garš,⁵ sponsori izteica pārmērīgus un nepamatotus apgalvojumus par *Titānika* neievainojamību aukstos, ar aisbergiem piepildītos ūdeņos. Tika uzskatīts, ka šis kuģis ir nenogremdējams; tomēr, kad tas paslīdēja zem ledusaukstā Atlantijas okeāna ūdeņu virsmas, savas mirstīgās dzīvības zaudēja vairāk par 1500 cilvēkiem.⁶

Titānika nogrimšana daudzējādā ziņā ir metafora šai dzīvei un daudziem evaņģēlija principiem. Tā ir lielisks paraugs tam, cik grūti ir raudzīties pasaulē tikai caur šīs mirstīgās dzīves lēcu. Traģēdijas rezultātā zaudēto dzīvību skaits bija katastrofāls, taču tajā pašā laikā šis negadījums bija nejaušība. Divos pasaules karos veiktajās masu slepkavībās un pirms 10 gadiem notikušajā Pasaules Tirdzniecības centru sagraušanā mēs paši esam guvuši ieskatu šokā, agonijā un morālās problēmās, kas apvij rīcības brīvības ļaunu izmantošanu. Šo traģēdiju rezultātā, neņemot vērā to cēloņus, ir sajūtamas briesmīgas sekas ģimenēm, draugiem un pat tautām.

Attiecībā uz *Titāniku* tika apgūtas mācības par lepnības draudiem un ceļošanu bīstamos ūdeņos, kā arī par to, „ka Dievs neuzlūko cilvēka vaigu”.⁷ Katastrofā bija iesaistīti cilvēki no visiem sabiedrības slāņiem. Daži bija bagāti un slaveni, piemēram, Džons Džeikobs Astors; taču tur bija arī strādnieki, imigranti, sievietes, bērni un apkalpes locekļi.⁸

Ar *Titāniku* bija saistīti vismaz divi Pēdējo dienu svētie. Ar viņiem notikušais atspoguļo pārbaudījumu, nelaimju un traģēdiju saprašanas izaicinājumu, ar kuru mēs saskaramies, un sniedz ieskatu, kā mēs varam attiekties pret šādām traģēdijām. Pirmais gadījums ir piemērs tam, ka mums jābūt pateicīgiem par saņemtajām svētībām un to, ka esam izvairījušies no problēmām. Tajā bija iesaistīts Alma Sonī, kurš vēlāk kalpoja par Augstāko pilnvaroto.⁹ Viņš bija mans staba prezidents, kad es piedzimu Loganā, Jūtā. Elders Sonī vadīja manu pirms-misijas interviju. Toreiz visus topošos misionārus intervēja kāds no Augstākajiem pilnvarotajiem. Viņam bija liela nozīme manā dzīvē.

Kad Alma bija jauns, viņam bija draugs Freds, kurš bija mazaktīvs Baznīcā. Viņiem bija daudzas sarunas par kalpošanu misijā, un galu galā Alma Sonī pārliecināja Fredu — sagatavoties un kalpot misijā. Viņus abus aicināja uz Britu misiju. Beidzoties viņu

misijai, Elders Sonī, misijas sekretārs, kārtoja lietas, kas saistītās ar viņu atgriešanos Amerikas Savienotajās Valstīs. Viņš nopirka biļetes ceļojumam ar *Titāniku* sev, Fredam un četriem citiem misionāriem, kuri arī bija beiguši savas misijas.¹⁰

Kad pienāca ceļojuma laiks, kaut kāda iemesla dēļ Freds tika aizkavēts misijā. Elders Sonī anulēja visas sešas nopirktās biļetes uz jaunā luksusa klases lainera pirmo ceļojumu un nopirka biļetes uz kuģi, kas devās ceļā nākamajā dienā.¹¹ Minētie četri misionāri, kuri bija satraukuma pilni par iespēju ceļot ar *Titāniku*, izteica savu vilšanos. Eldera Sonī atbilde bija līdzīga teiktajam stāstā par Jāzepu un viņa brāļiem Ēģiptē, kā tas ir rakstīts 1. Mozus grāmatā: „Jo kā gan mēs varētu atgriezties pie savām ģimenēm, zēnam līdzī neesot?”¹² Viņš paskaidroja saviem biedriem, ka viņi visi ieradās Anglijā kopā un ka viņiem visiem jāatgriežas mājās kopā. Elders Sonī vēlāk uzzināja par *Titānika* nogrimšanu un ar pateicību pateica savam draugam Fredam: „Tu izglābi manu dzīvību.” Freds atbildēja: „Nē, ar to, ka tu palīdzēji man izvēlēties kalpot šajā misijā, tu izglābi manu dzīvību.”¹³ Visi minētie misionāri pateicās Tam Kungam par viņu pasargāšanu.¹⁴

Dažkārt, kā tas notika ar Elderu Sonī un viņa misionāru kolēģiem, lielas svētības nāk pie uzticīgiem cilvēkiem. Mums jāpateicas par visām sirsnīgajām žēlastībām, ko saņemam savā dzīvē.¹⁵ Mēs neapzināmies milzum daudzās svētības, ko saņemam no dienas dienā. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai mūsu sirdīs mājotu pateicības gars.¹⁶

Rakstos ir skaidri pateikts, ka taisnīgiem cilvēkiem, tiem, kuri seko Glābējam un tur Viņa baušļus, labi klāsies uz Zemes.¹⁷ Ļoti svarīga dzīves daļa ir Gara klātesamība mūsu dzīvē.

Tomēr taisnīguma, lūgšanu un uzticības rezultāts ne vienmēr būs laimīgas beigas šajā mirstīgajā dzīvē. Daudzi saskarsies ar smagiem pārbaudījumiem. Kad tas notiek, Dievs atzīst par labu ticības izrādīšanu un to, ka tiek meklētas iespējas saņemt priesterības svētības. Tas Kungs ir paziņojis: „Un baznīcas eldери ... lai tiek aicināti un lūdz Dievu, un uzliek tiem savas rokas Manā Vārdā; un, ja tie mirs, tie mirs Man, un ja viņi dzīvos, viņi dzīvos Man.”¹⁸

Tas ir pamācoši, ka otrais gadījums, kurā kāds Pēdējo dienu svētais bija saistīts ar *Titāniku*, nebija ar laimīgām mirstīgās dzīves beigām.¹⁹ Airīna Korbeta bija 30 gadu veca. Viņa bija jauna sieva un māte no Provo, Jūtas. Viņai piemita ievērojami artistiski un muzikāli talanti; viņa bija arī skolotāja un māsiņa. Pēc Provo medicīnas profesionāļu mudinājuma viņa apmeklēja sešu mēnešu vecmāšu studiju kursu Londonā. Viņa vēlējās pozitīvi ietekmēt pasauli. Viņa bija uzmanīga, domāja par citiem, dievbijīga un drosmīga. Viens no iemesliem, kādēļ viņa izvēlējās atgriezties ASV ar *Titāniku*, bija tāds, ka viņa domāja, ka misionāri ceļos kopā ar viņu un ka tas nodrošinās papildu drošību. Airīna bija starp nedaudzajām sievietēm, kura neizdzīvoja šajā šausmīgajā traģēdijā. Lielākā daļa sieviešu un bērnu tika iesēdināti glābšanas laivās un galu galā izglābti. Visiem nepietika glābšanas laivu. Taču tiek uzskatīts, ka viņa nenokļuva glābšanas laivās tāpēc, ka savas īpašās kvalifikācijas dēļ viņa kopa daudzus pasažierus, kuri bija guvuši savainojumus, kuģim saduroties ar aisbergu.

Pastāv dažādu veidu izaicinājumi. Daži mums dod nepieciešamās pieredzes. Nelāgs mirstīgās dzīves noslēgums neliecina par ticības trūkumu vai par nepilnībām mūsu Debesu Tēva vispārējā iecerē. Kausētāja uguns ir īsta, un rakstura īpašības, un taisnīgums, kas tiek kalts ciešanu krāsnī, pilnveido un attīra mūs, un sagatavo mūs satikt

Dievu.

Kad pravietis Džozefs Smits bija ieslodzīts Libertī cietumā, Tas Kungs viņam paziņoja, ka vairākas lielas nelaimes var piemeklēt cilvēci. Glābējs pa daļai paziņoja: „Ja tu tiks iemests dziļumos; ja bangojošā jūra darbosies pret tevi; ja negantie vēji kļūs par tavu ienaidnieku; ... un visi elementi apvienosies, lai nosprostotu ceļu; ... tas viss dos tev pieredzi un nāks tev par labu.”²⁰ Glābējs noslēdza Savu pamācību: „Tavas dienas ir zināmas un tavu gadu nekļūs mazāk; tādēļ nebīsties ..., jo Dievs būs ar tevi mūžīgi mūžos.”²¹

Dažas grūtības ir citu cilvēku rīcības brīvības rezultāts. Rīcības brīvība ir ļoti svarīga cilvēka garīgajai izaugsmei un attīstībai. Ļauna rīkošanās ir rīcības brīvības daļa. Augstākais virsnieks Moronijs paskaidroja šo ļoti svarīgo mācību: „Tas Kungs pieļauj, ka taisnīgie tiek nokauti, lai Viņa taisnība un tiesa varētu nākt pār ļaunajiem.” Viņš izskaidroja, ka taisnīgie netiek zaudēti, bet „ieiet Tā Kunga, sava Dieva atdusā”.²² Ļaunajiem cilvēkiem vajadzēs nest atbildību par ļaunajiem darbiem, ko viņi veic.²³

Dažas grūtības rodas, jo nepaklausām Dieva likumiem. Smēķēšanas, alkohola un narkotiku lietošanas izraisītās veselības problēmas ir pārsteidzoši nopietnas. Gadījumu skaits, kad cilvēki tiek ieslodzīti cietumā alkohola vai ar narkotikām saistītu noziegumu dēļ, arī ir ļoti liels.²⁴

Šķiršanās biežums neuzticības dēļ arī ir zīmīgs. Daudz šādu pārdzīvojumu un nelaimju nenotiktu, ja cilvēki būtu paklausīgi Dieva likumiem.²⁵

Mans mīļotais misijas prezidents, elders Merions D. Henks (kurš nomira augustā), palūdza mums kā misionāriem iegaumēt kādu apgalvojumu, lai mēs spētu pretoties morālās dzīves problēmām: „Nav tāda atgadījuma vai likteņa, kas var ietekmēt vai aizkavēt, vai kontrolēt stingra cilvēka neatlaidīgu apņemšanos.”²⁶

Viņš apzinājās, ka šis teiciens neattiecas uz visām grūtībām, ar kurām mēs saskaramies, taču ir patiesi attiecībā uz garīgām lietām. Es esmu augstu novērtējis viņa padomu savā dzīvē.

Viens no iemesliem, kādēļ tik ļoti daudz cilvēku zaudēja dzīvības uz *Titānika*, ir tāds, ka nebija pietiekami daudz glābšanas laivu. Lai arī ar kādiem pārbaudījumiem mēs saskartos šajā dzīvē, Glābēja veiktā Izpirkšana nodrošina glābšanas laivas ikvienam. Cilvēkiem, kuri domā, ka pārbaudījumi, ar kuriem viņi saskaras, nav taisnīgi, Izpirkšana kompensē visas dzīves netaisnības.²⁷

Cilvēkiem, kuri ir zaudējuši savus tuvākos, unikāls izaicinājums ir izvairīties no kavēšanās pie šīs dzīves zaudētajām iespējām. Bieži vien cilvēkiem, kuri ir miruši agri, ir bijušas zīmīgas spējas, intereses un talanti. Ar savu ierobežoto sapratni mēs sērojam par lietām, kas netiks paveiktas, un dziesmām, kas netiks nodziedātas. Aiziešana no dzīves jaunībā ir raksturota kā nomiršana, mūzikai joprojām skanot sirdī. Mūzika šajā gadījumā ir jebkāda veida nepiepildīta potenciāla metafora. Dažkārt cilvēki ir ievērojami gatavojušies, taču viņiem nav iespējas sniegt savu veikumu mirstīgajā dzīvē.²⁸ Vienā no visbiežāk citētajiem, labi zināmajiem Tomasa Greja dzejoļiem *Elēģija lauku kapsētā* ir atspoguļotas šādas zaudētas iespējas:

*Daudzas puķes zied, nevienam tās neredzot,
Un izšķērdē savu skaistumu tuksnešainā vietā.*²⁹

Zaudētās iespējas var attiekties uz ģimeni, nodarbošanos, talantiem, pieredzi vai ko citu. Visas šīs iespējas tika pārtrauktas māsas Korbetas gadījumā. Bija dziesmas, ko viņa nenodziedāja, un potenciāls, ko viņa nepiepildīja šajā mirstīgajā dzīvē. Taču, skatoties uz to caur plato un skaidro evaņģēlija lēcu, nevis ierobežoto mirstīgās esamības lēcu, mēs apzināmies to lielo un mūžīgo balvu, ko ir apsolījis mīlošs Tēvs Savā iecerē. Kā mācīja apustulis Pāvils: „Ko acs nav redzējusi un auss nav dzirdējusi un kas neviena cilvēka sirdī nav nācis, to Dievs ir sagatavojis tiem, kas Viņu mīl.”³⁰ Rindiņa no iemīļotas garīgās dziesmas sniedz mierinājumu, remdinājumu un skaidro lēcu: „Un Jēzus klausoties var dzirdēt tās dziesmas, kuras es nevaru nodziedāt.”³¹

Glābējs sacīja: „Tādēļ lai jūsu sirdis top mierinātas ... Esiet mierīgi un ziniet, ka Es esmu Dievs.”³² Mums ir Viņa apsolījums, ka mēs ar saviem bērniem dziedāsim „mūžīgā prieka [dziesmas]”.³³ Jēzus Kristus, mūsu Glābēja, Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Skat. Jāņa 16:33.
2. Skat. Mosijas 18:8–9; skat. arī 2. Nefija 32:7.
3. Skat. Boids K. Pekers, „The Play and the Plan” (Baznīcas izglītības sistēmas garīgais vakars jaunažiem pieaugušajiem, 1995. g. 7. maijs), 3: „Mirstīgajā dzīvē mēs līdzināmies cilvēkam, kurš ienāk teātrī brīdī, kad tiek pacelts priekšskars otrā cēliena sākumā. Mēs esam nokavējuši pirmo cēlienu. ... „un viņi visi dzīvoja laimīgi mūžīgi mūžos” nekad netiek teikts otrajā cēlienā. Šī rindiņa pieder trešajam cēlienam, kad visi noslēpumi ir atrisināti, un viss ir nokārtots.” Skat. arī Nīls A. Maksvels, *All These Things Shall Give Thee Experience* (1979), 37: „Dievs ... redz gan sākumu, gan beigas.... Tā Kunga aritmētika ... ir kaut kas, ko mēs, mirstīgi cilvēki, nespējam saprast. Mēs nevaram atrisināt uzdevumu, jo mums nav visu doto lielumu. Mēs esam ieslēgti laika dimensijā un tiekam turēti šī otrā stāvokļa noslēgtās perspektīvas robežās.”
4. Cilvēki, kuri nomirst, nerasnieguši atbildības vecumu, tiek izglābti celestiālajā valstībā (skat. Mācība un Derības 137:10). Cilvēki, kuri ir miruši bez evaņģēlija zināšanām un kuri to būtu pieņēmuši, ja viņiem būtu dota tāda iespēja, arī būs celestiālās valstības mantinieki (skat. Mācība un Derības 137:7). Turklāt pat tie cilvēki, kuri nav dzīvojuši ļoti taisnīgi, savā laikā tiks svētīti ar dzīvi, kas būs labāka par šo dzīvi (skat. Mācība un Derības 76:89).
5. Skat. Conway B. Sonne, *A Man Named Alma: The World of Alma Sonne* (1988), 83. lpp.
6. Skat. Sonne, *A Man Named Alma*, 84. lpp.
7. Ap. d. 10:34; skat. arī „The Sinking of the World’s Greatest Liner”, *Millennial Star*, 1912. g. 18. apr., 250. lpp.
8. Skat. *Millennial Star*, 1912. g. 18. apr., 250. lpp.
9. Elders Sonī ir Eldera L. Toma Perija tēvocis.
10. Skat. Sonī, *A Man Named Alma*, 83. lpp.
11. Skat. Sonne, *A Man Named Alma*, 83.–84. lpp.; skat. arī „From the Mission Field”, *Millennial Star*, 1912. g. 18. apr., 254. lpp.: „Atbrīvošana no aicinājumiem un aizbraukšana. — Tālāk minētie misionāri ir ar pagodinājumu atbrīvoti no aicinājumiem un devušies mājās 1912. g. 13. apr. ar kuģi *Mauretania*. No Lielbritānijas — Alma Sonī, Džordžs B. Čembers, Vilards Ričards, Džons R. Seijers, F. A. [Fred] Deils. No Nīderlandes — L. J. Šertlifs.”
12. Skat. 1. Mozus 44:30–31, 34.
13. Frank Millward, „Eight Elders Missed Voyage on Titanic”, *Deseret News*, 2008. g. 24. jūl., M6.
14. Skat. „Friend to Friend”, *Friend*, 1977. g. mar., 39. lpp.
15. Skat. David A. Bednar, „The Tender Mercies of the Lord”, *Liahona*, 2005. g. maijs, 99.–102. lpp.
16. Skat. Mācība un Derības 59:21.
17. Skat. Almas 36:30.
18. Mācība un Derības 42:44.
19. Intervija ar Airīnas Korbetas mazdēlu Donaldu M. Korbetu, 2010. g. 30. okt., intervējis Gerijs H.

Kuks.

20. Mācība un Derības 122:7.

21. Mācība un Derības 122:9.

22. Almas 60:13.

23. Glābējs skaidri izteicās, ka „nav iespējams, ka apgrēcība nenāk, bet vai tam, caur ko tā nāk!” (Lūkas 17:1).

24. Mācības un Derību 89. nodaļa — „Dieva [kārtība] un [griba] visu pēdējo dienu svēto laicīgajā glābšanā” (2. pants) — lielākas svētības apsolītas Pēdējo dienu svētājiem.

25. Skat. Mācība un Derības 42:22.

26. Skat. „Will”, *Poetical Works of Ella Wheeler Wilcox* (1917), 129. lpp.

27. Skat. „The Atonement”, *Preach My Gospel: A Guide to Missionary Service* (2004), 51.–52. lpp.

28. Skat. „The Song That I Came to Sing”, *The Complete Poems of Rabrindranath Tagore's Gitanjali*, red. S. K. Paul (2006), 64. lpp.: „Es esmu pavadījis savas dienas, uzvelkot un atlaižot sava instrumenta stīgas, kamēr dziesma, kuru es atnācu nodziedāt, ir palikusi nenodziedāta.”

29. Thomas Gray, „Elegy Written in a Country Church-Yard”, grāmatā *The Oxford Book of English Verse* (1939), red. Christopher Ricks (1999), 279. lpp.

30. 1. korintiešiem 2:9.

31. „There Is Sunshine in My Soul Today”, *Hymns*, Nr. 227.

32. Mācība un Derības 101:16; skat. arī Psalmi 46:10.

33. Mācība un Derības 101:18; skat. arī Mācība un Derības 45:71.